

TETOVÁNĀ•NĀ• ANEB Ā Ā Ā CI POĀĀEMĀ•RANĀ•

ĀšterĀ½, 07 Ā•ervenec 2015

Tetování, propichování rĀĀzných Ā•ástí tĀĀla, vypalování znaĀ•ek, naĀ™ezávání kĀĀĀe nebo zvyšování poĀ•tu dírek v ušních lalĀĀcích si mezi mládeĀĀí získává Ā•ím dál vĀĀtší oblibu. A kdyĀ¼ píšu mládeĀĀ, myslím tím velmi mladou omladinu. A co s tím rodiĀ•e? PĀ™edevším mohou svou ratolest varovat pĀ™ed komplikacemi. Tetování není jen obrázek na kĀĀĀi, ale také vĀĀný zásah do podkoĀĀi.

Tohle zdobení tĀĀla pĀ™ináší i zdravotní rizika – od nákazy virovou hepatitidou aĀ¼ po zhoršení autoimunitních onemocnění. Mj. autoimunitní choroby patĀ™í mezi nejnevypytatelnĀĀjší onemocnění vĀĀec. MĀĀĀ propuknout témĀĀ™ kdykoliv, a to bez jakékoliv vyvolávající pĀ™íĀ•iny, nebo naopak mĀĀĀe být vyvolávající pĀ™íĀ•inou tĀĀ. Ale velké nepĀ™ijemnosti pĀ™ináší i "úspĀĀšný" prĀĀbĀĀh - napĀ™íklad propíchnutí kĀĀĀe v pupíku se vzhle infekci nĀĀ kdy hojí aĀ¼ rok a celou tu dobu mĀĀĀe setsakra bolet. StejnĀĀ tak jazyk pĀ™í propichování šerednĀĀ ote trvá pĀ™es týden, neĀ¼ se dá nĀĀco jíst. Tedy mimo kaše. OstatnĀĀ - o cvoĀ•cích v jazyku, které poškodily zub nebo zpĀĀ sobily vadu Ā™eĀ•i, by mohli zubaĀ™i dlouze vyprávĀĀt. Tetování, kdysi symbol rebelie, vynesli z podzemí na povrch veĀ™ejnĀĀ úspĀĀšní lidé. Podnikatelé, sportovci, herci... Na tĀĀle pod sakem a košíli Ā™ada z nich ukrývá nejrĀĀznĀĀjší obrázky. Podle sociologĀĀ se spoleĀ•nost otevĀ™ela, pĀ™estala škatulkovat a prostor dostal individualismus. Pomohli i umĀĀlci, kteĀ™í se s obrázky na tĀĀle zaĀ•ali chlubit veĀ™ejnosti. Tetování na tĀĀlech Ā¼en vnímají jako symboly krásy, coĀ¼ vede k jeho rozšíĀ™ení mezi celou populaci. Zajímavé je, Ā¼e tento styl, který dĀ™ pĀ™íslušel vyvrhelĀ™ spoleĀ•nosti, si v souĀ•asnĀĀ dobĀĀ osvojili i starší lidé. Padesátníci si na rĀĀznĀĀ Ā•ásti tĀĀla nechávají vytetovat celé obrazy... StarovĀĀké národy tetováním oznaĀ•ovaly otroky a vĀĀznĀĀ, v Japonsku b oznaĀ•eni odsouzení na smrt tetováním, podle kterého je démoni rozpoznali. Hinduisté tetovali své dĀĀti v obavĀĀ, Ā¼e je v pĀ™íštím Ā¼ivotĀĀ nepoznají. Pro pĀ™ípad smrti v boji se kĀ™íĀĀáĀ•í rytíĀ™i pĀ™í taĀ¼eních do Jeruzaléma ne kĀ™esĀĀanskými symboly, které mĀĀly zajistit kĀ™esĀĀanský pohĀ™eb. SeveroameriĀĀí indiáni vyjadĀ™ovali tetováním sv vyjmeĀ•né vlastnosti a svou fyzickou sílu. Ve stĀ™edovĀĀku se tetování dostalo do Evropy s moĀ™eplavci a obchod tetování pĀ™etrvávala mezi námoĀ™níky, vojáky, kuplíĀ™i, prostitutkami a komedianty. DĀ™ívĀĀjší techniky byly bolestivĀĀjší, jednalo se o iniciaĀ•ní obĀ™ad a poĀ•italo se s tím, Ā¼e nĀĀkteĀ™í jedinci onemocní nebo zemĀ™ou, p strojku, coĀ¼ bylo roku 1890, se tetovalo tĀ™eba miniaturními hrabiĀ•kami, dlátky, svazeĀ•ky jehel, ostrými mušlemi nebo prošíváním kĀĀĀe s obarvenou nití.

Ve dvacátém století se tetování pouĀ¼ivalo pro identifikaci padlých ve válkách (pĀ™íslušníci SS mĀĀli vytetovanou krevní skupinu a runový znak na levé ruce, vĀĀzni v koncentraĀ•ních táborech byli oznaĀ•ováni tetováním Ā•isel). Tetování mĀĀli údajnĀĀ také tĀ™í hlavní úĀ•astníci jaltské konference – Churchill mĀĀl na ruce kotvu, Stalin na prsou lebku a Roosevelt rodový znak. Tetování jako módní trend zdobení tĀĀla se zaĀ•alo prosazovat ve Spojených státech v šedesátých letech 20. století. V souĀ•asnosti má ovšem zdobení tĀĀla vĀĀtšinou zcela jiný význam. Podle autora výstavy Martina Rychlíka lze pozorovat dva trendy – na jedné stranĀĀ ten povrchní, kdy mladí lidé hledají útĀĀk z nudy, záĀĀitek, chtĀĀjí zvýšit svou dĀĀleĀĀitost, ale na stranĀĀ druhé jsou lidé, jimĀ¼ se takzvané kĀĀky staly cestou k poznání sebe sama, rituálem, názorem a Ā¼ivotním stylem. Vyzývavé ornamenty na bedrech, ramenech lýtkách nebo pupíku, tyĀ™í hlavy i jméno milovanĀĀ Ā•lovĀĀka jsou Ā¼ádanou ozdobou lidských tĀĀl v posledních letech. M tetování podléhá stále víc lidí. KdyĀ¼ se pak ale tohoto "rozmaru" chtĀĀjí zbavit, musí se pĀ™ípravit na znaĀ•né výdaje, ale i pĀ™ípadné zdravotní komplikace. Mállokdo, kdo se nechává tetovat, ví o tom, Ā¼e tetovací barvy jsou silným alergenem. Reakce vznikají nejen na pĀ™ítomné kovy, jeĀ¼ jsou nositeli barevnĀĀho odstínu, ale i na pĀ™ípadné pĀ™ímĀĀsi a neĀ•istoty. Alergické reakce na pigment mohou být velmi silné, nejsou nikterak vzáĀ•né a rozsah imunitní odpovĀĀdi nelze pĀ™edem nijak odhadnout. Pokud reakce nastane, nejede pouze o místní zĀ•ervenání a otok, vznikat mohou bolestivé puchýĀ™e, hnisající loĀ¼iska a dochází i ke zduĀ™ení místních uzlin. VylĀ•ení tohoto stavu není nijak snadné a je nároĀ•né i Ā•asovĀĀ.

PostiĀ¼ený vĀĀtšinou nejprve musí podstoupit místní, pĀ™ípadnĀĀ i celkovou protialergickou léĀ•bu, aby došzklidnĀĀní podráĀ¼dnĀĀho místa. Teprve poté je moĀ¼né pĀ™íistoupit k vlastnímu odstranĀĀní pigmentu z kĀĀĀe. CoĀ¼ je vyĀ™íznutím, výbrusem Ā•i laserem. JSTE TETOVÁNĀ? Vy, váš partner/ka, Ā•i vaše dĀĀti? ProĀ•?

d@niela(zdroj: internet)